1	2
Документи, прийняті Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО), якими визначено порядок складання фінансової звітності [1]. Стандарти, що були видані до 2001 р. називаються Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку (International Accounting Standards, IAS)	Міжнародні стандарти фінансової звітності (International Financial Reporting Standards, IFRS)
Стандарти, що підготовлені Радою з Міжнародних стандартів аудиту та надання впевненості (РМСАНВ), і видаються Міжнародною федерацією бухгалтерів (МФБ) та регулюють виконання завдань з аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг, які здійснюються відповідно до Міжнародних стандартів	Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг (International quality control, auditing, review, other assurance, and related services pronouncements)
Положення Порядку поширюються на всіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми господарювання і форми власності, а також на представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності, які зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність згідно із законодавством	Постанова Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку подання фінансової звітності"
Порядок визначає процедуру складання, термін подання до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, звітних даних щодо здійснення страхової діяльності	Розпорядження Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг (Держфінпослуг) "Про затвердження Порядку складання звітних даних страховиків"
Застосовується підприємствами, організаціями та іншими юридичними особами (крім банків і бюджетних установ) незалежно від форм власності, організаційно-правових форм і видів діяльності, а також виділених на окремий баланс філій, відділень та інших відособлених підрозділів юридичних осіб	План рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій

Особливості страхової діяльності висувають певні вимоги до відображення господарських операцій таких компаній. Тому в страховій діяльності використовується ряд рахунків, які не застосовують в інших галузях. Так, лише страховики застосовують рахунки 49 «Страхові резерви», 705 «Перестрахування», 76 «Страхові платежі», 904 «Страхові виплати».

Література:

1. Федорова Я. Б. Проблемні аспекти обліку витрат страхових компаній / Я.Б. Федорова // Печатное слово: информ.-метод. журнал изд-ва ХГУ. – 2006. – № 2 (19) – С. 95–98.

АНАЛІЗ АУДИТОРСЬКИХ ВИСНОВКІВ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ОСЦПВНТЗ

Лук'яненкова Г.К.
Науковий керівник: Костенко Ю.О., к.т.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Широке використання автомобільного транспорту, який є джерелом підвищеної небезпеки через його масовість і аварійність, об'єктивно зумовлює

потребу суспільства у своєчасному та повному відшкодуванні збитків потерпілим у дорожньо-транспортних подіях. Така потреба в розвинутих країнах світу давно задовольняється за допомогою обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (ОСЦПВНТЗ), яке є соціально значимим видом страхування.

В Україні даний вид страхування також набув поширення після прийняття у 2005 р. відповідного Закону, однак через певні проблеми його потенціал використовується явно недостатньо і вимагає активізації.

Аналіз страхового ринку України вказує на те, що в «класичному» страхуванні ОСЦПВНТЗ є одним з основних джерел формування валових страхових премій. У рейтингах спеціалізованого сайту журналу «Фориншурер» [1] складених за цим показником фігурують 55 страхових компаній, які мають ліцензії на цей вид страхування.

Наявність такої кількості страхових компаній зумовлює важкий вибір для страхувальника саме надійної страхової компанії. Одним з факторів який може вплинути на вибір страхової компанії є наявність аудиторських висновків, які страховики повинні розміщувати на своїх сайтах або розміщати у фахових ЗМІ.

У відповідності з чинним законодавством за результатами проведеного аудиту аудитор повинен надавати замовнику аудиту підсумковий документ – аудиторський висновок (звіт).

Він складається з дотриманням встановлених норм та стандартів і має містити підтвердження або аргументовану відмову від підтвердження достовірності, повноти та відповідності чинному законодавству фінансової звітності підприємства-клієнта [2].

Перед складанням аудиторського висновку (звіту) аудитор остаточно оцінює аргументованість своїх тверджень і доказів.

Аудиторський висновок − це документ, що складений відповідно до стандартів аудиту та передбачає надання впевненості користувачам щодо відповідності фінансової звітності або іншої загалом, інформації концептуальним основам, які використовувалися при її складанні [3].

Рішенням Аудиторської палати України від 26.01.2012 р. № 245/13 затверджено роз'яснення щодо оформлення офіційного документа, складеного за результатами аудиту фінансової звітності, та рекомендовано оформлювати документ під назвою«аудиторський висновок (звіт незалежного аудитора)» [4].

Нами була зібрана інформація щодо аудиторських висновків за період з 2013 р. по 2015 р.

Аналіз аудиторських висновків за 2013-2015 рр. (табл. 1) показав, що більшість страхових компаній отримали умовно-позитивний висновок: у 2013 р. 39 висновків або 70,91%, у 2014 р. 40 висновків або 72,73%, у 2015 р. 37 висновків або 67,27%.

Зменшення у 2015 р. питомої ваги умовно-позитивних висновків на 7,46% пов'язано зі збільшенням питомої ваги безумовно-позитивних висновків з 23,64% у 2013-2014 рр. до 29,09 % у 2015 р. (приріст у 5,45%).

Таблиця 1

Аналіз аудиторських висновків за 2013-2015 рр.

Види аудиторських висновків, кількість/питома вага	*Види аудиторських висновків по роках*		
	2013	*2014*	*2015*
Безумовно-позитивна	13 / 23,64%	13 / 23,64%	16 / 29,09%
Умовно-позитивна	39 / 70,91%	40 / 72,73%	37 /67,27%
Немає даних	3 / 5,45%	2 / 3,64%	2 / 3,64%
Разом	55	55	55

До основних проблем складання аудиторських висновків можна віднести: удосконалення діючої системи контролю аудиторської діяльності; визначення нормативними документами завдань щодо дослідження аудиторських звітів (висновків), зокрема у частині: розробки концепції формування аудиторської думки різного типу; уточнення вимог до формулювання аудиторської думки та визначення алгоритму її висловлення; удосконалення структури аудиторського звіту на основі використання комп'ютерної техніки та спеціальних програм тощо; удосконалення професійних знань аудиторів у контексті тих трансформацій, які відбулися протягом останніх років; також визначення напрямків автоматизації документування аудиту з метою підвищення якості аудиторської діяльності на кожному етапі її здійснення.

Література:

1. Рейтинг страховых компаний по обязательному страхованию гражданско-правовой ответственности автовладельцев перед третьими лицами (ОСАГО) за 2015 год. [Електронний ресурс] // Сайт журналу «Фориншурер». – Режим доступу : http://forinsurer.com/ratings/nonlife/15/12/38.

2. Усач Б.Ф. Аудит: [Навч. посіб.] / Б. Ф. Усач. – К.: Знання-Прес, 2002. – 133 с.

3. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993 р. № 3126 XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3125-12.

4. Жогова О. Аудиторський висновок: від простого до ускладненого / О. Жогова// Незалежний аудитор. – 2012. – №8. – С. 31-34.

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Макаренко В.Ю.
Науковий керівник: Бочарова Н.А., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Запорукою успішного розвитку будь-якого підприємства є грамотна робота в податковому просторі. Податкова політика підприємства в силах або відкрити резерв для ефективного господарювання, або наздоганяти податкові зміни, не маючи можливості вибрати оптимальне рішення для свого підприємства.